

О смѣрть! защо не мя зе отъ тойзи свѣтъ по на-
предь (*отвори писмо-то и чете явно*).

Любезный ми супруже!

Ако и да сѣдѣ на това студено каменіе, но пакъ ти пища. Кога ты прочетешъ това писмо, азъ ще бѣде вече погубена. — до нѣколко мину-ти ще излѣзѣ предъ сѣдѣ-тъ на вѣчны-тъ тво-рець. — Азъ съмъ осѣдена на смѣрть като една най нижилита жена, но моя-та невинность є знай-на вѣчному творцу, и азъ умирамъ като невинна. — Това тѣй истинно ти явявамъ, като да стоѣ вече предъ божи-тъ престоль. — Бѣди увѣренъ, че твоя Геновева трѣгва отъ тойзи свѣтъ като чи-ста и нескверна Гълѣбица. (*Графъ-тъ отъ жалость пу-щва писмо-то, Волфъ го подига и го подава Графу, но той му махна съ единъ рѣкъ, а съ другъ-тъ ся улови по очи-тъ и плачешкомъ хуртува*). Четете Волфе, че-тете! Ахъ Боже, какво сторихъ? (*Волфъ чете а Графъ потупенъ въ най голѣмъ тѣмъ ходи изъ собѣ-тъ.*) Но любезный супруже! менѣ є само за те-бе жално. — Азъ знаѣ, че си ты прельстенъ, и накъ небы ты дозволилъ, да ся погуби супруга-та ти и чедо-то ти; но кога ся научишь за това пре-льщеніе, не дѣй пада въ отчаяніе; защото тогава мене неще мя има на тойзи свѣтъ. — Азъ съмъ съвършено увѣрена за твоѣ-тъѣ любовь, за това ся и не сѣрдѣ на тебе, но на проклетаго Голо-са, но що знаѣ, може да є Богъ наредилъ тѣй.

Моли ся въ бѣдуще милостивому Богу, да тя въздржи отъ наглость. — Не дѣй осѣжда никоги, догдѣ ся не научишь добръ. — Нека ти бѣде той-зи мой жалостный случай примѣръ. — Тѣзи грѣш-къ, коѣ-то си сторилъ надъ мене, потруди ся, да ѣ изгладишь съ добры дѣла-